

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодший комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 22 серпня 1981 року

№ 101 (2985)

Ціна
2 коп.

Звіти і вибори в комсомолі

Твоя комсомольська організація. Тобі не байдуже, чим живе вона, як працює. Чи все намічене нею здійснюється? Які причини недоліків, де резерви підвищення бойовості твого комсомольського колективу — бригади, цеху, відділка, заводу? Ці питання хвилюють тебе. На них ти відповідаєш разом з товаришами на звітно-виборних зборах, які щороку проводяться у твоїй комсомольській організації.

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про проведення звітів і виборів у комсомольських організаціях країни». У ній говориться: «У зв'язку з закінченням строків повноважень комітетів комсомолу, передбачених Статутом ВЛКСМ, в комсомольських організаціях країни, (крім організацій загальноосвітніх шкіл) пройдуть звіти і вибори:

— в жовтні—листопаді 1981 року в комсомольських групах, цехових, дільничних, бригадних, відділкових, факультетських, курсових та інших організаціях на протязі первинної збори і конференції в первинних комсомольських організаціях;

— в грудні 1981 р. — січні 1982 р. — конференції районних, міських і окружних комсомольських організацій;

— в лютому—березні 1982 р. — конференції обласних і крайових комсомольських організацій;

— в березні—квітні 1982 р. — з'їзди комсомолу союзних республік».

Відповідно до цієї постанови бюро обкому ЛКСМУ України розробило заходи по організаційно-політичному забезпеченню звітно-виборної кампанії 1981 року. У колективах обговорюють кандидатури комсомольських кадрів і активу. Міськомком і райкомом ЛКСМУ рекомендовано активніше висувати у виборні органи представників робітничої, сільської молоді, молодих комуністів, спеціалістів народного господарства, жінок. Розроблені й затверджені графіки проведення звітно-виборних зборів.

Звіти і вибори в комсомолі — найважливіший організаційно-політичний захід. Тому в центрі уваги повинен бути всебічний аналіз роботи комітетів комсомолу по формуванню людей політично активних, працелюбних, освічених, готових завжди стати на захист своєї Батьківщини.

Нема для комсомольців завдання більш важливого і відповідального, як виконання історичних рішень XXVI з'їзду КПРС. І звітно-виборна кампанія повинна бути націлена насамперед на підвищення ефективності роботи по мобілізації юнаків і дівчат на втілення рішень партії у життя.

Комітети комсомолу області мають досвід проведення звітно-виборної кампанії. Стало традицією у багатьох комсомольських організаціях під час звітів і виборів брати підвищені соціалістичні зобов'язання, узагальнювати патріотичні почини. Тоді, наприклад, молоді водії заводу «Кіровоградський ім. Фрунзе» Новоукраїнського району на звітно-виборних зборах своєї первинної дали слово достроково справитися з п'ятирічним планом перевезень вантажів. І колектив першим у районі рапортував про завершення минулої п'ятирічки. Давши слово за минулі звітно-виборні збори працювати без відставок, і тепер міцно утримують першість у змаганні комсомольсько-молодіжні колективи Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів,

Активно готуються до цехових комсомольських зборів молоді трудівники Кіровоградської ланцюгової фабрики. На фото: (вгорі) член комітету комсомолу (фабрики) Н. ГРАМАТОВИЧ (справа) веде розмову про контроль якості продукції з активістом в цеховій дільниці А. БРИЖ та Л. Терещенко; (внизу) — роздається секретар та заступник секретаря комсомольської організації кетельного цеху В. ЯНУША та Л. ДАРИЄНКО.

Фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

лікі очолюють А. Сиворцов і В. Бадюк.

І нинішні звітно-виборні збори, конференції, треба використати для активізації участі молоді області у Всесоюзному соціалістичному змаганні за успішне виконання і перевиконання завдань сьомнадцятої п'ятирічки, в боротьбі за економію і бережливість, зміцнення дисципліни і організованості, поліпшення якості всієї роботи. Взяти участь у русі «Одиннадцятий п'ятиріччя — ударна праця, знання, ініціатива і творчість молодих» — обов'язок кожного комсомольця, кожного молодіжного колективу.

Головні збори року необхідно використати для поліпшення ідейно-виховної роботи серед молоді. Лише серйозний, об'єктивний аналіз стану політичного й економічного навчання, участі комсомольців у Ленінському записку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя» може сприяти цьому. Підняття формування у молоді марксистсько-ленінського світогляду, непри-

мирного ставлення до буржуазної ідеології й моралі, виховання юнаків і дівчат у дусі радянського патріотизму й соціалістичного інтернаціоналізму повинні бути головними у звітній доповіді, під час обговорення і розроблення заходів по поліпшенню морального, естетичного виховання молоді, організації дозвілля, боротьби з відхиленнями від норм соціалістичного співжиття.

Обком комсомолу рекомендує перед звітно-виборними зборами покласти квіти до пам'ятника В. І. Леніну, священних місць у місті чи селі. Особливої значимості зборам надають виступи на зборах ветеранів партії, комсомолу, Героїв Праці, передовиків виробництва, яких ви запросите. Прийом кращих виробників в комсомол, вручення комсомольських квитків, рекомендацій активістам для вступу в члени КПРС, — все це має теж важливе значення.

Спеціальний випуск «Комсомольського прожектора» напередодні зборів дасть змогу предметніше вести розмову про діяльність штабів і постів «КП». На зборах обов'язково треба намітити заходи для вдосконалення спільної роботи і зміцнення зв'язків «прожектористів» з групами і постами народного контролю, профспілковими організаціями, депутатськими групами Рад народних депутатів.

Широкі кола питань, які виносяться на головні збори року. Це — і виховання молоді, зміни в трудових колективах, і шефство над школами-інтернатами, і культурно-масова та спортивна робота. Правильний підхід комсомольського активу до них, принципова й об'єктивна оцінка зробленого визначають основні напрями подальшої роботи первинної організації — найбільш бойового й активного осередку комсомолу. Турбуючись про вдосконалення стилю і методів роботи первинної, не можна забувати про важливість індивідуальної роботи з юнаками і дівчатами.

З першого вересня починається завершальний етап підготовки до звітів і виборів — звірна рідів членів ВЛКСМ первинних організацій. Бона допоможе привести у відповідність з вимогами Статуту ВЛКСМ їхню структуру, організаційно зміцнить первинні. Отже, звірна рідів членів ВЛКСМ — це огляд всієї внутрішньої роботи.

У постанові підкреслюється, що в підготовці й проведенні звітно-виборних зборів, конференцій, вироблених і прийнятих їх постанов повинен взяти активну участь кожен комсомолець. Треба добитися, щоб на звітах і виборах панувала атмосфера творчості, але разом з тим і вимогливості, критики та самокритики.

Торік під час звітно-виборної кампанії в області виступив кожен п'ятий член ВЛКСМ. На адресу міськомкомів і райкомів комсомолу було висловлено більше 150 критичних зауважень, які допомогли активізувати всю комсомольську роботу.

Високої активності чекають від тебе комітети комсомолу, товариші на нинішніх зборах. Твоя думка, об'єктивна й принципова оцінка досягнутого, критичне зауваження й просто побажання має велике значення для вирішення усіх найважливіших проблем у житті твоєї комсомольської організації.

РІШЕННЯ
XXI ЗІЗДУ
КПРС
В ЖИТТЯ!

П'ятирічка:
рік перший

А ТЕПЕР — СІВБА

Трудівники колгоспу імені Ватутіна Устинівського району завершили підготовку ґрунту до сіви озимих. Роботу цю проводили дві механізовані ланки. Одна з них займалася поверхневим обробітком ґрунту, інша — оранкою. В обох колективах успішно працювали молоді

механізатори. Михайло Савкович, наприклад, за кілька днів заділював 460 гектарів площ, а Олександр Горбенко, котрий проводив глибоку оранку, постійно перевищував змінні норми виробітку майже вдвоє.

М. ДОНЕЦЬ.

ПІД ЦУКРОВІ БУРЯКИ

Підготовка площ під цукрові буряки по тигу поліпшеного зябу стала для трудівників нашого господарства доброю традицією.

Нинішнього року це зроблено на 500-гектарній площі. Крім проведення напівпарової оранки, механізатори вносять на кожен гектар ріллі по 12 центнерів мінеральних добрив.

Злагоджено працюють кращі орачі господарства Микола Звіздоголд, Володимир Возний, Василь Грім, Петро Вихристюк.

На внесенні мінеральних поживних агрегатом РТМ-4 відзначаються Леонід Горих і Микола Коротков. А навантажувачу туки на агрегаті машиніст мехлопати Іван Потьомкін.

Незабаром члени механізованих ланок по вирощуванню цукрових буряків приступлять до дискування і боронування площ, а у жовтні — до глибокої оранки.

В. ЛУКАШЕНКО,
агроном колгоспу
«Дружба».
Новоархангельський район.

Першими у змаганні орачів у колгоспі «Україна» Новгородківського району йдуть механізатори третього відділка. Ударно трудяться наймолодші хлібороби — комсомольці Володимир Литвин і Сергій Уманський. Обидва вперше працюють на тракторах Т-74, але при нормі 6,3 ц/гектар виймають по 9—10 гектарів.

Фото Ф. ГОНЧАРА.

ПОЧУТТЯ ЛІКТЯ

Всім комсомольсько-молодіжним колективам виробничого об'єднання «Олександрівська» першими підтримали ініціативу молодих шахтарів Донбасу: провести в серпні місяць найвищої продуктивності праці.

Сьогодні секретар комітету комсомолу цього об'єднання Анатолій Роженко розповідає про те, як він проходить.

З початку місяця тої у соціалістичному змаганні задає комсомольсько-молодіжна зміна гірників очисного вибою дільниці № 1 шахти «Світлопільська» (керівник Василь Петрович Шестопал, групкомсорг Микола Скалозуб). Вона випереджає графік видобутку вугілля на 1126 тонн. Ці успіхи закономірні, і йшли до них комсомольці наполегливо, підсприямовано.

Відсутніх результатів може добитися тільки згуртований, міцний колектив. Для шахтарської професії почуття лікта особливо важливе. Взаємодопомога, готовність прийти на виручку товаришеві — ось характерні риси не тільки цієї комсомольсько-молодіжної зміни, а і всіх КАК. Наприклад, комсомольсько-молодіжна ланка другої вугледобувної дільниці допомагає нині своїм колегам з шахти «Новомиргородська».

Постійні суперники КАК В. Шестопала — друга зміна В. Норенберга (групкомсорг Анатолій Щербина). Суперники працюють на одній дільниці, в одній лаві. В умовах соціалістичних зобов'язань цих колективів є пункти про економію робочого часу, впровадження передових методів, підвищення продуктивності праці за рахунок раціоналізаторських пропозицій. Чимало шахтарів освоїли суміжні професії, що дало змогу продуктивніше використовувати кожну робочу хвилину. Нині тут працюють над удосконаленням вугледобувного комбайна. Якщо вдасться здійснити задумане, то нововведення дозволить випередити двох робітників.

Добре працює в цій лаві комсомольсько-молодіжна бригада В. Орловського (групкомсорг В. Різницький) із шахти «Верболозьська». При плані 13 тисяч тонн вона видала нагору 13862 тони вугілля.

Місячник найвищої продуктивності праці підходить до фінішу. Остаточні результати ми підіємо напередодні нашого професійного свята — Дня шахтаря. Вітаємо, що вони будуть вагомими.

А. РОЖЕНКО,
секретар комітету комсомолу об'єднання
«Олександрівська».

НО-
ВИ-
НИЛЕКЦІЇ
КРАЄЗНАВЦІВ

«Кіровоградчина від з'їзду до з'їзду», «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя», «Наша область в одинадцяті п'ятнадцятиріччя» — такі теми нового циклу лекцій, які читають у молодіжних колективах наукові співробітники обласного краєзнавчого музею. З великим інтересом слухали їх студенти машинобудівного технікуму, учні медучилища та працівники Ленінського райвідділу внутрішніх справ. Адже в лекціях наводяться не тільки цифри і цікаві факти з життя трудівників степового краю, а й розповідається про дослідження і пошуки краєзнавців.

Закінчує упорядкування матеріалу про Героїв Соціалістичної Праці — наших земляків молодий краєзнавець Тетяна Крапова. Результати пошукової роботи ляжуть в основу лекцій на цю ж тему.

Н. ЗЕЛІНСЬКА.

«Добрий день, дорога редакція. Пише Вам випускниця восьмого класу Водянської восьмирічної школи Компанієвського району. Я постійно читаю газету «Молодий комунар» і знаходжу в ній для себе багато цікавого. Особливо подобаються мені розповіді про молодих механізаторів. Я теж хочу пов'язати своє життя з технікою, хочу стати механізатором або шофером. Але батьки мені кажуть, що це не жіночі професії. Я з ними не погоджуюсь, бо знаю чимало прикладів, коли дівчата сідали за кермо трактора чи автомашини. Та хочеться почути зі сторінок вашої газети про дівчат-механізаторів нашої області. Адже є у нас такі. Як вони вважають: жіноча це чи не жіноча справа — бути механізатором!»

Із повагою Валентина ПАХОЛОК.

Редакція попросила відповісти на лист В. Пахолок молодого механізатора колгоспу «Дружба» Олександрівського району Віру Тищенко.

Дорога Валентино! Мене склонило у твоєму листі те, що ти твердо віриш у свою мрію, прагнеш здійснити своє бажання. Мені зрозуміло все це тому, що не так давно такі ж питання стояли і перед мною.

Потім до техніки я відчувала в собі ще тоді, коли назчалась у восьмирічній школі. Вирішила, що неодмінно буду трактористкою або шофером. Бо наймисловитіші на селі професії, які мають безпосереднє відношення до техніки, — це професії механізатора і водія.

Дехто з моїх подруг дивувався з мого захоплення, дехто і кепкував, але я не зважала. Шкодувала лише, що не можна було піти на курси після закін-

чення восьмого класу. Разом з подругами поїхала до обласного центру, вступила до ПТУ, однак весь час пам'ятала про свою мрію.

Після закінчення училища трудилась на заводі «Червона зірка». Робота на заводі мені подобалась — техніка у твоїх руках, слухається тебе. То треба справді любити її, щоб почувати від цього задоволення, радість.

Жила у місті, мала цікаву роботу, проте чогось не вистачало. Це вже піз-

ніше я зрозуміла, що мене кликало, вабило село, бо приїжджала на анімаційний доміжний і коротіло побути тут ще якийсь час. Тоді вже через кілька місяців роботи на підприємстві мені стало ясно — рано чи пізно мушу повернутись у село. Служиваград-кіяку. І сталося це раніше, ніж сподівалась. Микола, мій майбутній чоловік, допоміг. Одружились, заїжділи живати на селі.

Шила я в побутокмбіна-

для мене варту буде така звістка. Ось так і здійснилась моя мрія. Довго я до неї йшла, але не зрадила їй. І від того щаслива.

Валентино, ти запитуєш: жіноча чи не жіноча справа — бути механізатором? Я розумію це так: йти тобі вчитись на механізатора чи ні? Виключної відповіді я даю не зможу, тому що це питання стосується конкретної людини, тебе. А щоб комусь щось

який надбати навіть найнаполегливішому прагненню неможливо. Це дуже примітивний приклад, але доказовий.

Професія механізатора не потребує якихось особливих природних даних. Жінка-тракторист, по-моєму, мусить мати ота відчуття техніки, без якого вона не зможе водити трактор, вона повинна бути фізично здоровою, загартованою. А головне — не боятись труднощів, які посягають на твою працю. Любов до професії треба відстоювати. Якщо ця любов, звичайно, справжня.

Так трапилося, що горіла на деякий час зосталась у бригаді без трактора — були на це і об'єктивні і суб'єктивні причини. Тому змушена була забити три-вогу. Зараз маю іменного трактора — недавно колгосп отримав новенького ЮМЗ-6. Роботи у господарстві багато і на фермі, і в полі. Я виконую її із задоволенням, бо люблю.

Можливо не все, Валентино, сказала я тобі з того, що треба було сказати, про що думала одразу після того, як прочитала твоє листа. Хочеться побажати вибрати професію до душі. Якщо ти впевнена, що нею є механізаторська — не вагайся: жіноча це професія. Успіхів тобі!

Щиро Віра ТИЩЕНКО.

ЯК ЖИВЕШ, МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТЕ?

МІСЦЕ ПРИЗНАЧЕННЯ — СЕЛО

До першого вересня ще залишилися кілька днів, але назальний рік для педагогів уже почався. До 15 серпня всі загальноосвітні школи області мали бути укомплектовані кадрами, готові до прийому учнів. Як же зустріли молодих спеціалістів, які вони влаштували свій побут, хто допоміг їм у цьому? Ці питання і вивчила рейдова бригада у Маловисківському районі.

З ПРИЇЗДОМ
І З НОВОСІЛЛЯМ

Олена Колесник, минуло-річна випускниця фізико-математичного факультету Кіровоградського державного педагогічного інституту, у райвно приємно здивувала всіх усною заявою: «Хочу працювати в селі. І в найвіддаленішому від районного центру». Коли їй запропонували Якимівську десятирічку, дівчина поїхала туди без вагань. Родом вона з Малої Виски, і батьки, друзі сподівалися, що Олена скоро розчарується в своєму «необачному» виборі. Але відпрацювавши рік, вона не шукає іншого місця. Задоволена і підколективом, і побутовими умовами. У селі є чотириквартирний будинок для молодих вчителів, і О. Колесник одержала там житло.

Категорично не згодна з тим, — каже дівчина, — хто вважає, що жити на селі — нудно, нецікаво. Може бути нудно й у місті. Все залежить від людини, від її умінь організувати свою працю, відпочинок.

Валентина Черв'якова, викладач української мови та літератури цієї ж Якимівської десятирічки, — Олена подруга. Обидві — заспівувачки всіх добрих справ молодіжного підколективу. З молодими спеціалістами, вчительками початкових класів Хмельської восьмирічки Світлою Каспа і

Любов'ю Драгун ми познайомилися в школі. У світлому, чистому (від недавнього ремонту) класі вони готувалися до першої зустрічі зі своїми вихованцями. Не так давно дізната самі були учнями цієї школи, а тепер повернулися працювати до рідного села. Спочатку жили з батьків, а як одружилися, сільська Рада народних депутатів виділила їм квартиру. Світлана і Любов гостинно запросили нас до себе. Нам сподобалися їхні затишні кімнати.

Добре зустрічають молодих спеціалістів і в Мар'янівці, Копанках, селищі Смолінському...

ПЕДАГОГІЧНА
ПРОЗА

Члени рейдової бригади поцікавилися, як живуть молоді вчителі у райцентрі. Це і привело нас до гуртожитку місцевого цукрокомбінату. Ще донедавна там мешкало чимало молодих педагогів. З ряду причин більшість із них поїхала місце проживання. У кімнаті № 27 тепер мешкає вчителька математики школи робітничої молоді Любов Томчук.

— Чи задоволені ви своїми побутовими умовами? — запитуємо.

— В основному так. Хоча... А «хоча» — це часто холодні батареї водяного опалення, відсутність кімнати для прання і сушіння білизни, тісна кухня (одна на двадцять господарок). Крім директора вечірньої школи М. П. Нагорного, житловими умовами молоді вчителів ніхто жодного разу не поцікавився.

У самій Малій Висці наступного року почнеться будівництво 16-квартирного будинку для вчителів. А поки що виручають «тітка Варвара», «бабуся Меланка», які здають молодим спеціалістам кімнати, кутки, флігелі і т. д.

В УЧИТЕЛЬСЬКІЙ—

НОВІ ЛЮДИ

Спочатку кілька цифр: торік 55 молодих вчителів одержали наразлення на

роботу у Маловисківський район. Тільки одиниці не витримали річного «спитового» строку і поїхали шукати щастя в інші краї. Проте наступні цифри насторожують: із цього річного педагогічного поповнення (25 чоловіків) станом на 19 серпня на роботу прибули лише вісім. Завідуюча Маловисківським районним відділом народної освіти Л. І. Щербак пояснює це так:

— Мало того, щоб молодий вчитель доїхав до місця призначення, слід зробити все, щоб він не «відбував позивність», протягом необхідних трьох років, а залишався надовго. Практично багатьох років довелось педагогічні кадри закріплювати в першу чергу там, де школа сама «зиркає» собі майбутнього вчителя. Для прикладу скажу так: три роки тому закінчила Хмельську десятирічку Ірина Сокур. Нині ж вона повернулася у рідну школу вже як учителька молодших класів.

Ну, а якщо в село прибувають спеціалісти з інших областей, району? Звичайно ж, найперше їхнє запитання: «А де ми будемо жити?» Адміністрація школи неспроможна сама вирішити ці проблеми. Тут необхідні активне втручання керівників місцевих підприємств, господарств, сільських Рад. Не обійтись тут і без допомоги райкому комсомолу.

Велике значення має моральний клімат педагогічного колективу. І від того, як зустрінуть молодого спеціаліста, хто стане йому помічником у роботі, другом у житті, залежить успіх його педагогічної діяльності.

Рейдова бригада «Молодого комунара»: А. ХЛОПЕНКО, голова райкому профспілки вчителів, В. ГРАБОВА, секретар — завідувач відділом учнівської молоді Маловисківського райкому комсомолу, Т. КУДРЯ, співачка «Молодого комунара».

КОНКУРС

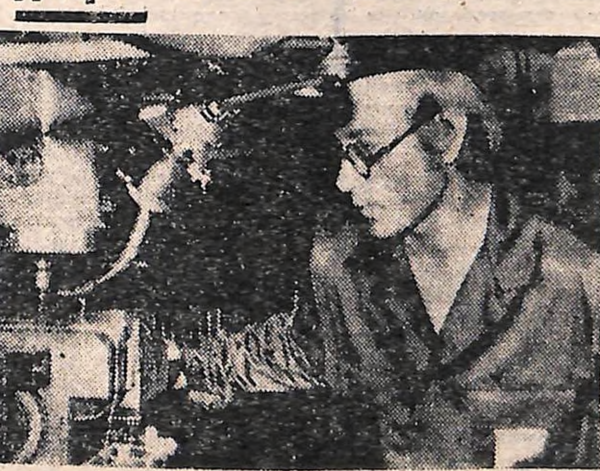
Недавно на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів відбувся конкурс професійної майстерності серед молодих робітників Всесоюзного виробничого об'єднання «Союзсельгосмашгидроагрегат». У ньому взяли участь токарі і фрезерувальники з Москви, Омська, Вітніци, Мелітополя, а також і Таджикистану.

Перед молодими верстатниками виступили господарі змагань: бригадир токарів А. М. Сиворцов, неодноразовий переможець конкурсів токаря В. М. Швидкий, кращий фрезерувальник підприємства, раціоналізатор В. О. Коваленко, інженер заводської технологічної лабораторії Д. С. Чорний.

Конкурс проходив у два турні. Серед токарів найкращі знання з теорії показав Володимир Івабін з Омська, серед фрезерувальників — Кіровоградець Володимир Олійник. Хлопці не поступилися першостю і в другому турні. Необхідні деталі вони виготовили швидко і якісно.

Переможцям вручено Почесні грамоти обласного ЛКСМ України і цінні подарунки. У вересні вони візьмуть участь у конкурсі молодих верстатників Міністерства тракторного та сільськогосподарського машинобудування, який відбудеться у Мелітограді.

Г. РЕЗНІКОВ.

С ПОЧАТКУ кілька цифр, які свідчать про низький рівень деяких спортивних організацій області в першому півріччі по підготовці значківців ГПО, спортсменів масових розрядів, кандидатів у майстри, майстрів спорту. В Олександрії треба мати за рік 14930 значківців, а лише 4931. У Знам'янці — 5050, а в 2003, в Устимівському районі — 2618, а в 1120; спортсменів масових розрядів олександрійці не підготували й третини запланованого, нижче визначеного показника результати онуфріївців, бобринчан, кіровоградців, світловодців, знам'янців, новгородківців. Ще гірше з першорозрядниками: у Світловодському районі треба було підготувати їх не менше 11, а лише один, в Знам'янці — 56, а в 13, у Кіровограді з 443 — 76, в Світловодську з 81 — 13; жодного кандидата у майстри спорту не підготовлено в одинадцяти районах області. Найгірші справи у Вільшанському, Голованівському, Маловисіському, Новоградківському, Улянівському, Устимівському, Знам'янському, Онуфріївському, районах. З плюсовим показником у цій графі ідуть тільки колективи м. Світловодська (планувалося підготувати 10 кандидатів, а в 13) Новоархангельського (1—4), Компаніївського (1—5), Добровеличківського (1—2), Новоукраїнського (1—2), Долинського (1—2) районів. Дуже низькі результати по підготовці кандидатів у майстри і майстрів спорту в організаціях товариств «Спар-

НАДОЛУЖИМО ЗАВТРА

НОТАТКИ ІЗ ЗАСІДАННЯ ОБЛАСНОГО СПОРТКОМІТЕТУ

так», «Локомотив», «Буревісник».

Ці цифри були наведені на черговому засіданні обласного спорткомітету, де розглядалось питання виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань по розвитку фізичної культури і спорту в першому півріччі 1981 року.

Чому, наприклад, відстають маловисіківці?

Голова районного спорткомітету О. Матко самокритично відзначив:

— Підводять нас колективи фізкультури «Колоса», у яких інструктори по спорту виконують функції далекі від тих, що на них покладені. Працівники районної ради товариства не мали навіть робочого місця. Низький якісний показник у підготовці значківців ГПО, особливо у шкільних колективах. У районний спортивний комітет надходять рапорти, що більшість випускників склали нормативи нового фізкультурного комплексу. Ми зібрали їх на спартакіаду допризовників. І лише один представник групи «Сила і мужність» під-

твердив складений норматив...

Працівники облспорткомітету, які побували в районі, зробили висновок: районний спорткомітет, комсомольські дтсаафівські активісти, відповідальні працівники райзона не зуміли поліпшити спортивно-масову роботу в колективі фізкультури. Немає чіткої системи у підготовці спортсменів високого класу. Звідси й відставання.

А які ж причини прогалин у роботі залізничників?

Голова Знам'янської райради ДСТ «Локомотив» О. Янчук настронений оптимістично. Він зазначає, що на запланований рубіж колективи товариства, як правило, виходять у другій половині року. Тим часом з місця надходять сигнали про низьку ефективність роботи тренерів, груп ГПО, певміле використання спортивних споруд, які закріплені за спортсменами «Локомотива». У Помічній, скажімо, й досі не пазлися за оновлення старих спортивних

баз, а про будівництво нових лише говорять. Залізничники не спроможні самостійно поповнити навіть сектори для стрибків, чекують поки за них це зробить хтось. Були там інструктори по спорту, тренери. Але, як підкреслюють відповідальні працівники облспорткомітету, віддача у їхній роботі мінімальна, часом вони тижнями, місяцями не організовували спортивних змагань. А керівники райради «Локомотива» теж забули про Помічню, із Знам'янки, мовляв, їм сюди їхати далеко, пік не збереться.

З року в рік на обласних змаганнях у числі країнців онуфріївці. Спеціальні бригади облспорткомітету, побувавши в районі, цікавилися, як ведеться виховна робота в колективах. Бо саме в цьому відношенні фізкультурні активісти недоробляли. Бувало, що збірні району проїжджали на обласні змагання. Зареєструвавшись, учасники певідома куди зникли зі стадіону. Отже, безвідповідально поставились до участі в

тураірах окремі спортсмени і керівники спорткомітету та райради «Колоса», представники райкому комсомолу.

Цього року — чергова перевірка. Члени бригади не знайшли голови райспорткомітету І. Удовиченка. І ніхто не міг сказати, де він. Виходить, що передусім сам Удовиченко порушує трудову дисципліну. Що вже тоді казати про тренерів та інструкторів по спорту, котрі самі усеунулись від справ: секції працюють безсистемно, виховна робота в них запущена вкрай, будівництво нових та експлуатація наявних спортивних баз випадали з поля зору фізкультурних і комсомольських активістів. Саме з цих причин онуфріївці опинились на останньому місці серед усіх районних спортивних організацій області.

Інструктор і тренер підвели колектив. Колектив підвів району і міську організацію. А в цілому відстає вся обласна спортивна організація.

Помітні зрушення є в роботі колективів фізкультури Добровеличківського району. Як підкреслює на засіданні голова райспорткомітету В. Римський, це сталося насамперед тому, що тут істотно змінили стиль своєї роботи всі ті, кому доручено справу фізичного виховання молоді: у колективі послано ініціативних інструкторів, які згуртували навколо себе громадських активістів, фізкультурні працівники «Колоса» налагодили контакт з учителями фізкультури, їм допомогли дтсаафівці, комітет комсомолу, під контролем — використання спортивних баз у селах району. І ось віддача: за півроку підготовлено 5310 значківців ГПО (на рік планувалося 5616). Якщо й табу якості так стрімко піднялися вгору, то добровеличківців можна вітати з успіхом. Їм не треба чекати (як залізничникам) штурмінців вогню. Їм є де робити розгін від масовості до майстерності.

Обласний спорткомітет, проаналізувавши показники спортивно-масової роботи, ще раз визначив напрямки діяльності: рушійний важіль треба підключати у низових ланках. Тут мають сконцентрувати свої дії і тренери, і шатні та громадські інструктори по спорту, всі фізкультурні і комсомольські активісти.

М. ВИНЦЕВИЙ.

▲ ГПО: ВІД АНАЛІЗУ ДО ДНІ

▲ СПОРТ І ТРУД ПОРУЧ ІДУТЬ

▲ ДВА МАТЧІ — ДВІ ПОРАЗКИ

«БУКОВИНА» —

«ЗІРКА» — 1:0

Гострі моменти матчу можна полічити на пальцях. Першими повести в рахунок могли гості. На двадцять п'ятій хвилині капітан Юрій Касюкін вивів на зручну позицію Олександра Алексєєва, який опинився один на один із воротарем. Та він (уже вкотре!) не зміг цим скористатися. Через кілька хвилин мав реальну можливість влучити в ціль півзахисник Володимир Димов. Але після його удару м'яч пролетів біля штанги.

Наприкінці першого тайму вперед виходять господарі стадіону. На штрафному майданчику «Зірки» зібралось багато футболістів. Хтось із буковинців протиснувся між ними. Закритий гравцями Валерій Музичук не бачив його.

Після відпочинку темп гри не змінився. Йшла

різна територіальна боротьба. Численні спроби кіровоградців відігратися раз у раз зривалися через те, що напад діяв нижче своїх можливостей.

Наші земляки залишили поле переможеними. Це — другий програв під-
ряд.

На поразках, як кажуть, вчать. Які висновки зробила «Зірка» з цих матчів, покаже найближче майбутнє.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, М. Голик, В. Воронцов, О. Смищенко, В. Хролов, Ф. Студньов (В. Тарасов), Ю. Шейбак (В. Ткаченко), В. Димов, Ю. Касюкін, О. Алексєєв (С. Ралюченко), В. Самофалов.

Інші матчі закінчилися так: «Стахановець» (Стаханов) — «Вуглик» (Горлівка) — 0:2, «Океан» (Керч) — «Авангард» (Розно) — 1:1, «Атлантика» (Севастополь)

— «Торпедо» (Луцьк) — 1:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Спартак» (Житомир) — 2:0, «Кристал» (Харсон) — «Нива» (Вінниця) — 1:1, «Поділля» (Хмельницький) — «Крибас» (Кривий Ріг) — 1:2, «Говерла» (Ужгород) — «Колос» (Полтава) — 4:0, СКА (Львів) — «Колос» (Павлоград) — 1:0, «Металург» (Дніпродзержинський) — «Десна» (Чернігів) — 1:0, «Дніпро» (Черкаси) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:1.

Шлях до Рима відкрито

БЕЛГРАД. Чоловіча і жіноча збірні СРСР з легкої атлетики виступають у розігравші Кубка світу, який відбудеться у вересні нинішнього року в Римі. Це стало відомо після того, як радянські атлети посіли другі місця у фіналі Кубка континенту в цьому місті слідом за спортсменами НДР.

Радянські атлети дуже різно виступили в перший день — у них була найбільша кількість другіх місць (сім), а єдину перемогу команді приніс 22-річний бачинець Валерій Сєреда, який підкорив планку на висоті 2 м 30 см.

Трофеї «мисливців на лисиць»

15-річний школяр з Пензи Олег Безубов по праву визнаний кращим юним радіоспортеменом країни. 220 знаків на хвилинну — такий його технічний результат на прийомі радіограм, що перевищує норматив майстра спорту СРСР.

Протягом п'яти днів 77 спортсменів з дев'яти союзних республік, міст Москви і Ленінграда вискорювали в Луцьку першість країни з радіоспорту серед школярів. Спершикам не вдалося перевершити команду Російської Федерації, представленою школярами Пензи. На другий етап, який відбувся в Москві, піднялись московці, третій в загальному заліку були ленінградці.

[РАТАУ].

Плавання. Першість СРСР з плавання серед юнаків 1966—1967 років народження проходила в Єревані. В ній узяв участь і вихованець олександрійського тренера Юрія Михайловича Нагорного першорозрядник Юрій Гавриленко. Вдало виступив на голубих доріжках басейну «Динамо» наш земляк. В запливах стилем брас на дистанції 100 метрів він фінішував четвертим. Його час — 1 хвилина 12,6 секунди. Це вище нормативу кандидата у майстри спорту, який Ю. Гавриленко виконав уперше.

Футбол. У Мінеральних Водах відбулася першість Центральної ради ДСТ «Локомотива» з футболу. В ній взяли участь представники шести залізниць країни. Спортивну честь Одеської залізниці захищали футболісти Знам'янки. Вони здобули три перемоги і після спортсменів Самарканда (Середньовіська залізниця) та організаторів змагань — команди Мінеральних Вод, яка представляла Північно-Кавказьку залізницю, стали третіми.

Хокей. Спортсмени збірної СРСР виграли в Тампері товаришеский матч у національній збірній Фінляндії — 4:3 (0:1, 1:1, 3:1). Найбільш результативним гравцем у господарів майданчика — Хагман, Кірвонен та Кіма-Лайнен.

Поєдинок між командами Швеції і Чехословаччини, що проходив у Гетеборзі, закінчився нічиєю — 5:5 (1:1, 2:3, 2:1).

Волейбол. Радянські волейболісти обіграли другу збірну Угорщини (3:0) на молодіжних змаганнях «Дружба» команд соціалістичних країн, що проходив в угорському місті Запештезі.

На сьогоднішнє турнірна таблиця команд другої ліги має такий вигляд:

	В	П	Н	М	О	«Зірка»	8	14	9	26	— 23	30
«Крибас»	18	10	3	45	— 24	46	8	13	9	33	— 21	29
«Нива»	17	7	6	44	— 22	41	8	11	12	22	— 41	27
«Суднобудівник»	15	9	6	39	— 24	39	6	14	10	20	— 31	26
«Буковина»	15	7	8	34	— 19	37	10	5	16	28	— 40	25
«Авангард»	14	9	7	39	— 15	37	9	6	16	38	— 49	24
«Вуглик»	13	11	6	42	— 33	37	8	7	15	38	— 45	23
«Атлантика»	11	14	5	45	— 25	36	5	10	16	18	— 33	20
«Новатор»	12	9	9	33	— 36	33	5	10	18	18	— 45	20
«Океан»	11	10	9	37	— 31	32	5	4	21	23	— 51	14
«Торпедо»	13	5	13	33	— 26	31	Наступний тур — 24 серпня. «Зірка» на своєму стадіоні прийматиме херсонський «Кристал».					
«Колос» Пт	12	7	12	33	— 32	31						
СКА Л	10	10	8	32	— 28	30						
«Спартак»	10	10	10	26	— 33	30						

У сміливих рейдах, у боях загін поповнювався новими людьми. Перед з'єднанням з Червоною Армією у ньому налічувалося 400 бійців. Було чимало ручних і станкових кулеметів, навіть дві гармати — сорокап'ятка і 76-міліметрова.

Дружина Івана Миколайовича Ніна Василівна — колишній білоруський санітарка в загоні, бойова вірна подруга. Скільки вона врятувала, скільки зраних партизанів схилилось на її тендітне плече! Бо ж і сама врятована від неволі, від каторги тими партизанами! Скільки вони визволяли радянських людей із заграбованих вагонів! І скільки пустили під укіс ешелонів з фашистами, з ворожою технікою! Хто не пам'ятає тієї рейкової війни! У ній

через трясовину. Є такий спосіб... Чому лижник не провалюється у глибокий сніг? І тому, що у нього є лижі, і тому, що має опори — палиці. На них унизу круглі, широкі кінці. Так робили — до міцних палиць прикріплювали неначе широкі невеликі човни — опору на болотах.

— Небезпечно! Фантастика.

— Я ходив сам.

— А про дітей, слабких, ти, дідусю, подумав?

— Думав. У болотах є сухі острівці. Деревця і кущі ростуть. Там можна залишити поранених і дітей. Вони спочинуть, а тоді понесемо їх на собі...

Є героїзм у боях... Є героїзм не в боях. Спробували. Пішов дід-білорус. За ним — Самойленко. За ними — інші бійці. І проїшли, дісталися до сухого

пи. Молодь піде на фронт. Бійна ж іще не скінчилась. Ворога треба добити в його ж лігві. Ти — командир...

Самойленко чекав, що далі скаже генерал. Вгадував — пошлють і його на фронт. Підеш. Хотів би ступити на вулиці Берліна!

— В нас є така думка, — продовжував генерал. — Хочемо залишити тебе тут оперуваннями карного розшуку. Ти Білорусію вже знаєш, знаєш людей. Тебе люблять і поважають. Ти не захмарюйся. Роботи для тебе буде дуже багато. Лишиться нечисть — націоналісти, бандити. Якщо казати правду, тебе й тут чекає війна. Якщо казати правду, ти вийшов з вагону, а ми послали тебе у полум'я. Тебе чекатиме більше небезпек, ніж на фронті. На фронті ти був

НА УРОК

Микола СТОЯН

У ВОГНІ І ПОЛУМ'І

МУЖНОСТІ

же Енциклопедії є маленька довідка. Тільки за однієї ночі на 20 червня 1944 року на ділянці по дорозі Мінськ—Брест партизани зірвали у різних місцях 600 рейок, знищили телефонну й телеграфну лінії, зав'язали 24 бої з фашистами. За той же червень здійснено 24 диверсії, пущено під укіс 6 ешелонів, зірвано 3 мости, спалено 14 автомашин, збито літак...

4.

У червні 1943 року фашисти зняли з фронту не один корпус з повним озброєнням і при підтримці військових сил усіх гарнізонів почали наступ на партизанів. Налібонська пуща була оточена.

У партизанських загонах почався голод. Їли ягоди — чорницю, ожину, кінчалі вони — жували березову кору, що відгонила двогем. Залютували хвороби — дизентерія, цинга. Не вистачало й боеприпасів. У штабі з'єднання на нараді командирів виробили два варіанти. Перший — йти на прорив. Байдуже, що три кільця, що вони сталеві. Лопнуть. Не вперше.

Та більшістю голосів цей варіант відхилили. Може, вдасться прорватися. Але загинуть сотні, тисячі партизан: чоловіків, жінок, дітей із сімейних таборів. Партизанів, що потрібні для дальшої боротьби. Дітей, що повинні жити.

Більшістю голосів прийняли другий варіант. Йти у В'ясовські болота. Ще раз покличали місцевих жителів. Коли заговорив сивий дід, у штабі запанувала глибока тиша.

— Товариші командири! Окремі люди проходили

острівця. Жоден не потонув...

На початку серпня бригада—взвод за взводом, загін за загonom, заходила в болота.

У багатьох місцях на початку трясовини кидали шинелі, хустки, фуфайки, шапки й картузи...

На початку серпня до В'яловських болот підійшли перші німецькі розвідники, а за ними й війська, дивились у біноклі, задоволено реготали — болото ковтануло партизанів. Лишилось одне лахміття! На початку вересня фашистське радіо і газети повідомляли: нарешті з партизанами покінчено, лісові бандити знищені, тепер у краї буде спокій і тиша!

Гітлерівці зняли блкаду, перекинувши корпуси на схід, де їхні справи все гіршали...

А партизани — хворі, знесилені, у прогнилій одежі, але живі, з автоматами, рушницями через груди виходили з боліт і помстою-карою нападали на фашистські гарнізони.

Москва допомогла ліками, харчами, одягом, зброяю. Полум'я народної боротьби спалахнуло з новою силою...

5.

Як забути Самойленкові з'єднання з частинами Радянської Армії? Як забути у визволеному Мінську парад партизанів, — сесед яких крокував і він?

Як забути через день після парад у виклик до генерала?

Генерал говорив:

— Товаришу Самойленко, сідай ближче. Бесіда у нас буде довгою. Загін розформовуємо. Частина партизанів залишиться вдома. Роботи чимало. Треба відбудувати заводи, відновлювати колгос-

пи на передовій, був би й в запасному другому ешелоні, міг упасти в бою, в атаці... А тут — завжди атака, другого ешелону не буде. Я не збираюся тебе лякати. Я тобі кажу всю правду. Скажу більше — як ти побажаш, так і зробимо.

Самойленко зім'яв підлогу і відповів:

— Лишайте тут... У полум'ї.

Генерал з радістю потиснув йому руку:

— Спасибі, кіровоградці! Іншого я й не чекав...

Під командуванням Самойленка у районі містечка Іванівичі діяв особливий бойовий винищувальний загін.

У них і в нього стріляли, погрожували, влаштували засади (вороги теж знали пущі, амліо маскувалися, зникали безслідно у вовчих криївках-схронах), гинули й його хлопці, з'являлись нові братські могили... Правду казав генерал...

Прослужив Самойленко до 1955 року. За хоробрість Батьківщина нагородила його орденом Вітчизняної війни, медалями...

Демобілізувавшись, Самойленко переїхав на рідну Кіровоградчину, у Кам'янку, що на Новомиргородщині. Працюють з дружиною у колгоспі. Мають трьох дочок, п'ятеро внуків.

До бойових медалей додалися і трудові.

І часто з будиночка на пагорбі бачаться їм шляхи — партизана-командира і партизанки-санітара.

Шляхи боротьби й слави, шляхи вогню і полум'я їхнього життя...

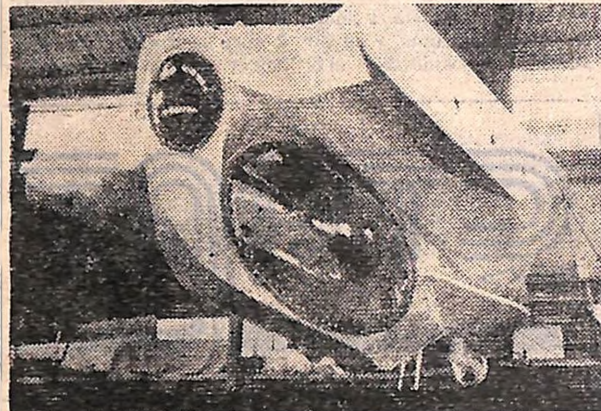
ФОТОКАЛЕЙДОСКОП

УГОРЩИНА. Моделювання гоночних автомобілів — давнє захоплення жителя міста Дьйор Кальмана Магаші. Ному він присвячує весь свій вільний час. Три його останні моделі автомобілів обладнані системою дистанційного управління і розвивають швидкість близько 120 кілометрів на годину, повідомляє агентство МТІ.

На знімку: Кальман МАГАШІ зі своїми моделями.

Фото МТІ—ТАРС.

ФРАНЦІЯ. Схожий на великого птаха акваскоп (на знімку), збудований на судноверфі Баван за проектом Жака Ружі, — перша машина для підводної прогулянки. Її прозора центральна частина дає можливість пасажирам спостерігати за підводним світом. У воду занурюється нижня частина акваскопа.

Фото Кейстон—ТАРС.

...Хто кого вивчає?

Фото Джалан пресс—ТАРС.

До побачення, «Юннате»!

23 серпня закінчилась третя зміна в обласному профільному піонерському таборі «Юннат».

Шкода було розлучатися з табором Васі й Світлани Кузям з Димитрівської середньої школи Устіївського району, Дімі Рубану четвертокласнику Кіровоградської середньої школи № 32, Валері Поліховичу, який приїхав сюди з Добровеличківського району, та багатьом іншим хлопцям і дівчаткам. Адже тут вони не тільки відпочивали, а й займалися улюбленою

справою. На дослідних ділянках станції, які займають 5 гектарів, юні садівники, агрохіміки, біологи, овочівники доглядали город, сад, квітники. Юні друзі природи тут багато довідалися про охорону навколишнього середовища, про шляхи боротьби із забрудненням водоймищ і повітря.

«До побачення, «Юннат»! — кажуть вони. — До побачення, піонерське літо! До зустрічі в наступному році».

М. РАЗДЕЛЬСЬКИЙ, м. Кіровоград.

СЬОГОДНІ — ПРЕМ'ЄРА

Пригоди Аліси в... Києві

Навіть відомий казкар Льюїс Керролл не міг би уявити такого ходу подій. Його улюблена героїня, з якою відбувалися неймовірні пригоди, опинилася на сцені київського Молодіжного театру. Тут вперше в республіці інсценувано одну з кращих казок світу «Пригоди Аліси в Країні чудес».

Англійський математик і фізик Чарльз Доджсон, який на довілі «ставив» Льюїсом Керроллом і складав казки для маленької дівчинки Аліси Ліддел, у своєму кращому творі змалював ситуації за закономірностями логіки, відкинувши в них життєвий сенс. Тому до казки звертаються природознавці, психологи, педагоги. Однак передати її філософію мовою театру поки що не вдалося. Якби ж шляхом завоювали серце Аліси і ввели її на українську сцену в київському Молодіжному? Про це кореспондент РІАТАМ розповідає режисер-постановник Віталій Семенов.

— Спочатку була любов до Л. Керролла. Потім — емоція. Тобто робота над текстом твору англійською, російською, українською мовами. І, звичайно ж, усі ми — актори і режисери — постаралися самі побувати в Країні чудес. Ми, як і Аліса, були то гігантами, то карликами. Але в будь-якій ситуації треба бути самим собою. Людиною. Це творче кредо автора книги колектив прийняв як єдину істинну...

— Що ж, справді своєрідний тренаж для розуму, забава па... випробування характеру. Але багато нюансів — у контексті. Мабуть, тому п'єса не має єдиної сюжетної лінії, мало того, являє собою поєднання драми, мюзиклу, естради?

— У постановці взяли участь і актори, і музиканти, і співаки. Якщо міркувати «мудрець» Річард Делікатесу (В. Шенік) або хитромі ледарів Шалаш, Садовий Софі, Зайня (В. Макаренко, Г. Стефанова, В. Лєгін) добре укладаються в рамки звичної драматургії, то усе мішурою Ченітського Кота або пастрій головної героїні може передати тільки мюзикл. Її для неї написав наш композитор О. Яковчук, а виконавцем творів став вокально-інструментальний ансамбль «Крок», що працює при театрі. Для нього не було по суті першою великою роллю, своєрідним дебютом.

В. ЧЕРНИШУК, кор. РІАТАУ.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу агітації — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.